

Frunze în toamnă

Carmen

Sunt inima din frunza care
A apărut, s-a ținut tare
De creanga teiului cel falnic
Ce toată vara a fost darnic
Cu verde, umbră și răcoare
Când totul era ars de soare.

A venit vremea când afară
Este răcoare înspre seară
Iar noaptea, tremurăm surate,
Frunze ce suntem agățate
De crengi și ne simțim aproape
În ultimele noastre clipe.

Acum, în astă dimineață,
Eu, frunza, cu o altă față
Ce-i galbenă ca lumânarea
De mă cuprinde disperarea,
Mă uit în jur și cu mirare
Văd la surate o schimbare.

Suntem cu toate luminoase,
De soare-n brațe suntem strânse
Iar razele cu noi se joacă
Și-o bucurie ne încearcă...
Suntem lumină din lumină,
Avem în noi seva divină!